

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ.

БРОЈ 7

БЕОГРАД - ЈУЛИ 1935

ГОДИНА III

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЉУ

Уредник
ДАРИНКА ЛАЦКОВИЋЕВА

Ученице домаћичке школе перу рубље.

БЕОГРАД

Штампарија „Сверлић“ — М. К. Цветановића — Краљице Наталије 12 — Телефон бр. 20-732

1 9 3 5

САДРЖАЈ:

Будљанка дјевојка и коњ (народна песма) — Дивота је купати се и пливати. — Да јој се дете не мучи. — Избор нових ученица и обилажење свршених ученица домаћичке школе Краљева фонда. — Тежињаво платно. — Рубље мораш лети чешће мењати. — Због пијанства упропашћена цела породица. — Маларија. — Лек противу маларије. — Наша кухиња. — Наша пошта. —

СЕЉАНКА

ЛИСТ ЗА ПРОСВЕЂИВАЊЕ ЖЕНЕ НА СЕЛУ

Излази почетком сваког месеца. — Годишња претплата 24 дин.

Поједини број 2— динара.

Власник и уредник

Даринка Лацковићева

Милоша Великог бр. 46

Поштански чек 56.440

Будљанка дјевојна и коњ

(из горњег приморја)

(народна песма)

Од како сам се родио од мајке,
Н'јесам љевше ђевојке видио,
Што сам данас у коло Будљанско:
Ја у коло, а она из кола,
Ја млидијах, да од мене бјежи,
Она иде, да ми коња прима,
И још коњу тако говораше:
„Тако т' коњу, здраво путовати!
„И натраг се дома повратити!
„Је ли ти се господар вјерио?
„Ал' вјерио, али оженио?“
Ал' јој коњиц вриском одговара:
„Тако мени здраво путовати!
„И натраг се дома повратити!
„Није ми се господар вјерио,
„Ни вјерио, нити оженио,
„Него мисли с тобом, ако Бог да!“ —
„Мол' ми Бога, коњу, добро моје!
„Да ти будем у двор за госпођу,
„Ранићу те бијелом 'шеницом,
„И појити црвенијем вином.

Дивота је купати се и пливати.

Ближи нам се лето. Долазе жеге, врућине и запаре. Тело нам се зноји од тоpline и рада и прља се од прашине и друге нечистоте са којом се сусретамо у свом свакидашњем раду и послу. Прљаво и знојавно тело треба чистити, треба прати и купати. Ако се тело не пере, кожа ће нам смрдети, баздети на зној и прљавштину. Ако је дуго времена прљава и неправа, кожа нам се може и искраставити те нам може и лице нагрдити.

Зато треба тело и кожу *уредно чистиши*, уредно *праши* и *куйаши*. Сваки дан треба прати и купати најбоље *одмах* чим свршимо свој посао, од којег смо се ознојили, направили и убрљали. Зато је *лети* добро *сваки дан се опраши* од главе до пете, или се *окуйаши*. Лети је лако свим селима и градовима који су крај мора или крај какве реке, потока или језера. Море, реке, језера и већи потоци имају довољно свеже и чисте воде за прање и купање упрљаних људи, жена и деце. Зато треба сви сељани и грађани, целог лета, да одлазе на воду, на прање и купање. То ће их не само опрати, очистити од задаха и прљавштине, него ће их освежити, начиниће их лакшим као да су добили крила и ноге брзих срна и јелена. После купања се и слађе једе и боље спава, и после доброг сна, свако се диже из постеље чео, лак, снажан, оран за посао.

У води се треба прво добро опрати сапуном, да се кожа потпуно очисти, а после тога треба још мало седети или кретати се по води, да се тело расхлади и освежи. Ко уме да плива, нека плива, јер је пливање врло корисно за наше тело. Кад пливамо ради нам јаче и срце и плућа, месо и зглавци, крв брже струји по нашим жилама, а звежи ваздух над морем, рекама, језерима и већим потоцима, који је без љуте и, често, болестима отроване прашине, пуни наше тело весељем и радошћу и даје му живости и лакоће. Ко не зна пливати, *нека научи пливати*, јер је пливање и велика корист и велика забава и задовољство. *И деца* треба да уче и науче пливати. Старији их морају учити и пазити на њих док не науче пливати, и док се потпуно не ослободе. Говећи осушени мехурови (бешике) или осушене тикве и плута добро олакшавају деци кад уче пливати.

Пливачи не треба да се јуначе. Не треба да препливавају широке реке, не треба да улазе у матице, вирове и брзаке, да се не би удавили. Код пливања јд главно да пливају, да своје тело снаже и освеже. Зато пливачи могу пливати и *дуж обале*, особито у великим или брзим рекама. Кад пливају дуж обале, неће их задесити несрећа, неће се лако удавити, јер ако се преморе или их грч ухвати, близу

су обале, па могу брзо испливати на копно или могу брзо довикати помоћ.

Купати се треба онда када је вода пријатна. У сувише хладној води може купач лако озеисти или добити грч или другу какву болест. Зато се треба, кад су дани хладни, кишовити или ветровити, код куће окупати у обичној води, у коју ћемо долити мало топле, згрејане воде. У крајевима, где нема воде, ни морске, ни речне, ни језерске, ни поточне, треба се купати у кориту или бурету, у којем се вода на сунцу прво угреје, да није сувише студена. Могу се подићи у свакој кући и купалишта на прскање, на кишу (душ), са врло малим трошком. О томе ћемо други пућ олшир-није писати.

Има брдских река и потока који су целог лета студени и хладни, јер доносе великом брзином воду из брдских крајева, кроз густе шуме и кланце, те сунце не допире до њих и не може да их угреје. Зато се може, као што наша браћа Словенци раде, у обали такве брзе речице или брдског потока усећи већа јама у коју се пусти вода. Та вода се у тој јами преко дана, на сунцу угреје, јер не отиче брзо, те се други дан може у њој купати. Кад су јаке жеге и кад вода опадне, доста се загреје и вода усред реке и потока те се и у њој може, без бриге, купати.

Купање и пливање треба овда онда прекинути, треба изићи на обалу и мало одлежати на сунцу. Да не би земља била хладна, треба ју *посуши* *песком*, који се брзо греје и тако чува наше тело да се не раслади. *Сунчање је врло корисно* нашем здрављу, али се морамо *пажљиво сунчати*. Први дан само по пег минута, па више док не саставимо један пун час (уру). То је довољно сунчања. Старији људи и жене треба да заклоне главу сламњим шеширом или штитом од сунца (амрелом), да им не би јаче јурила крв у главу и начинила несвестицу или капљу (од топлоте). Остало тело могу пажљиво и кратко време сунчати. Да се кожа не би упалила, забрекла, заруменела, затегла и постала болна, добро је кожу, првих дана, пре сунчања, намазати уљем (зејтинџм), Ако се кожа ипак запали, треба престати неколико дана са сунчањем, док се кожа не смири, па се сунчање може и опет наставити.

Вода, ваздух и сунце су наши најбољи и најјефтинији пријатељи и зато треба да их тражимо и да се њима користимо.

Нови Сад

Др. Лава Марковић,
лекар

Да јој се дете не мучи

Године су учиниле своје. Од девојчурка нарасте права девојка. Али оста некако ситна, цгољава. Њене вршњакиње као да су негде на другоме месту расле: порасле, крупне, снажне, кад иду, земља се под њима угиба. А она као хлеба да не једе: једва јој се душа држи. Да отрчи, мислиш, страшила би се. Па још увек кењкава и кисела. Станија и Радоје баш брину за њу. Па већ гледају у њу као у мало воде на длану. И на себе су заборавили. Шта јој не купују и не донесе. Обучена је као права варшанка. И опет ништа, па ништа. Њој се одбило јело, хаљинама се не радује. И из дана у дан вене.

Поче се Радојкина врст и удавати. Јана Станкова Петрија Милојева, Ружица Обрадова, Лепосава Глишина и толике друге поизудаваше се. Време је, да и Радојка оде у своју кућу. Али Радоје и Станија не смеју на то ни помислити. Како да се одвоје од детета?

Јави се тако по нека прилика. Дођу и разбирају за девојку. Али Станојка одбија све од реда:

— Није ми девојка још за удају, нека је, нека причека. Има где живети. И већ је говорила да је неће ни удавати, ако не нађу зета, да им дође у кућу. Прођеше година, две. Радојка оста још неудата. Још никако да се јави добра прилика. До душе, било је просилаца. Многима је замицало око за лепо имање Радојево. Али нико није хтео да дође девојци у кућу, да се назове призетко. Сваки па и онај најсиромашнији, хтео је да има *своју кућу*, да буде свој домаћин, а не да му Станија господари и заповеда.

Радојка већ није била више тако млада. Већ се и млађе од ње поудаваше. А њене вршњакиње већ за собом воде по троје и четворо деце. Њој је било тешко више девовати. Желела је и она да једном почне на свој начин кућити кућу. И из дана у дан било јој све теже девовати. Као за пакост, сад су све ређе јављали просиоци. Многи су још били одбијени, па се већ мало који и усуђивао да заиште Радојку. Али девојачкога села још нема. Једнога дана јави се и Радојки прилика Милена из Добродола хоће да жени најмлађега сина. Вратио се из војске, па хоће да га свеже за кућу те му тражи ваљану девојку. Много је девојке гледала, али јој се некако ни једна није свиђала: или није из добре куће, или је много слободна, или тако нешто.

Радојку је видела у сватовима код Миленка Перића и допаде јој се. Видела ју је истина, много накићену и нађонђану. Али јој се свиђала њена мирноћа.

— Ова ће бити добра за нашу кућу, — говорила је она својим снајама. А оне су јој одобравале, и ако се нису

слагале са свекрвом у избору, знате, свекрва је а глава је у је у кући, па ко ће јој рећи противно? А и Милану Миленину допала се Радојка, па кад му помену мати за њу, он пристаде без речи. Посла Милена човека Радоју и Станију, да пита за девојку. Станија ни да опепели. Зар да пушта дете од себе, и то чак у друго село? Не да она то. Па још да оде у задружну кућу, где је пуно народа, где и мушко и женско мора запети: Аја, не да она да јој се дете мучи. Али кад Радоје навали, а и Радојка одлучно рече да више неће девовати и чекати да седе плете попусти и Станија, и Радоје оде у Добродо, да види кућу Миленину и да свадбу уговара. Чу се да је Милена испросила Радојку за свога Милана, па многим није право.

— Пограбила се за имање Радојево, — говорили су. Као да јој је мало имања Јанкова, што је и њој и синовима јој оставио! Многи су јој долазили и манисали девојци, — Бога ти, Милена шта ти би, да испросиш Радојку? Зар код толиких девојака не нађе боље? А у твоју кућу свака би се пограбила.

Али Милена ни мукајет на све те разговоре. — Не брините ви моју бригу, — говорила им је. Кад сам умела избрати добре снаје за своја старија три сина, нећу се бели ни овде преварити. Нисам ја душманин моме мезимцу. — Мазна је, — рече јој једном најстарија снаја. — И ако је, — готово се осече на њу Милена. Имало је где, па се и мазило. Али ће она бити добра кућаница. Моје ме око никад до сада није преварило, па неће ни сада. Уговорише и за свадбу. Што се тај дан више ближио, Станија је све бржнија. Све се боји, намучиће јој се дете у туђој кући. Испупиле се девојке у Радојевој кући: спремају дарове, месе погаче и раде друге послове, па певају, да цела мала одјекује. С њима је и Радојка. И она послује, па и она пева. Весела је, чисто је не бисте ни познали. А то баш Станију и чуди. Никад јој Радојка није била таква. Па јој и мило и жао.

— Боже мој; — мисли Станија, — што ти је Бог казао Иде у своју кућу. Иде да ради и да се мучи, и опет је весела. Бадава, тако је речено. Дође и тај дан, да Радојка оде у своју кућу. Стигоше сватови. Радоје добар домаћин, Миленина кућа и богата и знатна, па много сватова.

Изведоше девојку. Она весела, као да се радује што ће се растати од оца и мајке, а Станија као убијена. Само плаче. Па мало мало, а она тек изведе на страну Милана, па љуби и чисто моли: — Сине, чувај ми Радојку. Не дај јој да претрже у раду, да ми се дете не мучу... Није ми она то научила. — Море, не брини, — теши је Милан, а готово и не мисли на оно, што му Станија говори. Одведоше Радојку. Станија оста да запева, као да је, не дај Боже, умрла Ра-

дојка. И Радоју није лако, али стегао срце, па утишава жену: — Шта си, Бога ти, ударила у кукњаву? Као да није отишла у своју кућу. Умири се. Било је што је морало бити. Ми је и нисмо чували и гајили да код нас седе плете. Зар твоја мајка тебе није чувала и подизала? Па, ето, оставила си је и дошла у своју кућу.

— Јаој, моје слатко дете! — Зајца Станија, па се поклопи на кревет.

Једва ју је после Радоје умирио.

Сврши се свадба Радојкина.

Пуна три дана јело се и пило до миле воље. Милена жени свога мезимца. Ко зна хоћели дочекати да жени унуке, па је хтела да се прича о весељу у њеној кући. А, Бога ми, и причаће се. Нико није отишао ненахрањен и ненапојен.

Радојки необично у новој кући. Кућа пуна народа. Али нико не седи дакон, него је као у кошници: Сваки је по цео дан у послу. Само Радојки још не дају посла. Тако је наредила Милена. Јетрвама Радојкиним није то право. Али ко сме и речи проговорити кад је свекрва тако одредила. Радојка се окреће по пуној кући. Али јој се не седи без посла, него само тражи да што уради.

Спасенија, најстарија јој јетрва, био ред да кува и меси, и она је непрестаоо у послу: час преће хлеб, час је око ватришта, те надгледа ловце. Радојка је непрестано уз њу: Гледа је како и шта ради, па јој помаже, колико уме и може.

— Нека, нека, немој ти! — Као одбија је Спасенија. Али Радојка се опет свила око ње, па јој или просеје брашно, или потакне ватру, или очисти и исече лук за запршку. А право је чудо, како је брзо свикла све то. Милена све то види, а чини се да не види. А мило јој, Боже, мило.

— Није Милену њено око до сада преварило, — говори она за себе. Неће, вала, ни сада.

(Наставиће се)

Хајдемо у башту, зове нас цвеће.
зову нас руже, птице, пролеће.
Радимо сложено у селу сви,
од свога зноја живимо ми.
Живео сељак стар и млад
Живело село, живео рад!

Избор нових ученица и обилажење свршених ученица домаћичке школе Краљева фонда.

— Наставак —

Сутра дан дошла је код г-ђе Боглић Стана Смиљанић из Звјеринца она је била у школи 1932 год. позвала нас је да дођемо к њој, и заиста кад смо стигли а код Стане опет изненађење, примсрно окречена, кућа с поља и изнутра. Гостинска соба као у сред Шумадије, пуна кућа чељади али родитељи пресретни јер су им деца бистра и вредна, ту су биле и декламацмје и песме, ту сам посматрала пресејног оца како ужива у деци и ако их има деветоро. Стана је, види се од првог дана кад је дошла из школе уводила ред, то се види по свој чељади, па онда њене вредне руке свима сестрицама и браћи млађој израдила је од домаће вуне капуте и капе, сама је и бојила па су сви једнако обучени. Много је сретна, вели што је била у школи, сад спреми дарове и негледа да ће им она скоро одлетити из куће. Мајка њена пресретна и вели сви слушамо Стану. Задовољно смо се вритили. Г-ђа Боглић и ја, јер г-ђа стално распитује о њиховом раду и скупља их као пилиће око себе и стално их саветује и њихсве родитеље моли да учине ћеркама шта оне желе. Била сам и код наше Милице Кесићеве у Голубићу, и она је, и ако нема мајку много урадила, она има добру браћу и све јој чине да се у кући уведе нов ред.

А што ми се највише код Милице допада, што неће да се удаје док прво све код браће не доведе у ред, има добру снају коју сад она може лепо да поучи. Пошто сам раније била код Олге и Мише, нисам их сада посетила, али смо се виделе јер су све дошле код г-ђе Боглић да се видимо. Једино још морам идући пут отићи код Стане Јапунчић она је далеко а сад нисам стигла да одем, али сам и њу видела и хвали се да и она помало уводи нов живот. Има сад нову преслицу па су и други направили по њеној преслици коју је одавде однела.

— Наставиће се. —

Д. Л.

Учини добро не кај се,
учини зло надај се..
Договор кућу гради.

Тежињаво платно

И ако наша сељанка радије купује памук који се доноси из туђих земаља, има још села, у којима не заборављају тежину и тежињаво платно. А често мешају тежину са памуком, памук узму за потку, а тежињаву пређу за основу, те тако ткају полутак или полутачно платно. Жене више воле памук, јер памук донесу трговци већ одређен, те само треба основати и ткати, а око конопља је дуг и приметан посао, јер је треба сејати, плевити, чупати, мочити, на трлици чистити од поздера, гребенати, прести, и тек после сновати и ткати. Али конопљу не треба напуштати, јер је памук скуп, а и трошећи памук износимо паре у стране земље. А после, тежињаво платно је и трајашније од памучног. Једина је незгода, што тежињаво платно треба белити. Међутим, и тежина се може лако и брзо убелити, ево како се то ради: у какав чабрић или други повећи суд треба потопити у млакој води, кукурузно брашно, и то да буде доста житко. То се сад остави да ускисне. Кад почну избијати клобуци из те каше, те изгледа као да она каша ври, а то бива одмах после једнога дана, у ту кашу треба метнути тежињаво платно или пређу, што желимо убелити, и то треба оставити да постоји 3 до 4 дана. Кад је овако постојало потребно време, треба извадити, пропрати у чистој води, онда добро натрти пређу или платно сапуном, па потопити у бакрач, у коме кључа цеђ. У томе цеђу и сапуњавици треба их добро прокувати, па после извадити, неколико пута у чистој води пропрати и на сунцу осушити. И пређа или платно биће бело и мекано. Боље је и лакше је овако белити пређу, па је убелену радити него прво откати платно, па после платно белити.

Сад је тежињаво платно и у моди, по Београду и Новом Саду као и у другим варошима сада не носе само госпође костиме, него и мушкарци носе летње хаљине од кудељног платна. У Загребу и Новом Саду жене сељанке узеле су много пара од варошана за своје тежињаво платно. Од тежињавог платна варошанке праве и врло лепе завесе, јер се по том платну лепо везе народна шара.

Д. Л.

Здравље то је благо, чувај га и штеди,
Без здравља богатство ништа ти не вреди.

Где треба јунаштво не показуј слабост,
А где треба љубав не показуј пакост.

Рубље мораш лети чешће мењати.

Настали су топли дани, човек се лети више зноји, које од врућине које од рада. Кад се често купаш и переш а после купања кад пресвучеш рубље, осећаш се препорођен.

Ученице домаћичке школе перу рубље.

У селу су сад и пољски радови и како ће пријати свој чељади да пресвуку знојаву кошуљу и обуку чисту, имаће бољи и мирнији сан, а сан човека крепи као и храна.

Због пијанства упропашћена цела породица.

**Жена, мајка шесторо нејаке деце, своме мужу
пијаници размрскала главу гвозденом полугом**

Сремска Митровица

На пољском имању, које се налази неколико километара од села Буђановца, дошло је прошле ноћи до једног грозног злочина. Ангелина Вучитрновић убила је на спавању свога мужа Драгана Вучитрновића, размрскавши му главу тешком гвозденом полугом. Драган се није ни пробудио, већ је од удараца пао у несвест. По извршеном злочину

Ангелина је отрчала код лекара и испричала му детаљно цео случај. Лекар је појурио на лице места да укаже Драгану прву помоћ. На саслушању је Ангелина изјавила да је до овог злочина дошло због тога што јој је брак са Драганом постао неиздржљив. Ангелина је мајка шесторо нејаке деце, а за Драгана удала се пре неколико година. У прво време брачног живота лепо су живели. Драган је био према њој увек пажљив. Али, у последње време, потпуно је занемарио кућу, жену и децу. Одао се алкохолу и долазио врло често пијан кући, где је приређивао паклене сцене. За љубав деце Ангелина је подносила сва његова злостављања и до пре неколико дана веровала је да ће се Драган најзад оканити пијанчења. Али он се на алкохол толико био навикао да без пића више није могао да живи и у селу нико га више није ни зашта сматрао. Сви су са њиме терали шегу, а Ангелина је постала права мученица и њу су сви сажалевали.

Њој је највише било жао деце, јер је Драган у пијанству и њих вели често малтретирао. Суседи су је тешили да се смири и не љути, али Ангелина то никако није могла да учини.

Јуче по подне и синоћ Драган је приредио прави лом у својој кући претећи жени да ће је отерати и вређајући је погрдним речима, у присуству деце. Јадној жени већ је све то дозлогрдило и она се одлучила на освету. Узбуђена чекала је само да јој муж увече заспи. Када је заспао донела је из дворишта тешке гвоздене полуге и њима је ударила Драгана на спавању јаким замахом неколико пута по глави и грудима. Драган је на месту остао онесвешћен. Крв је попрскала готово целу постељу, и Драган се више није макао са места.

Маларија.

Настало је лето, комараца рој за ројем и јавља се болест маларија. Кинин је сигурно средство против маларије. Има и један опробан лек против маларије, који није скуп и може свако направити, многи су се овим леком излечили.

Лек противу маларије.

На пола литра воде исећи једин лимун и то кувати док се укува да буде $\frac{1}{4}$ литра. (фртаљ литра). Ову воду попити уз три пута преко дана. Овај лек употребљавати редовно 40 дана.

Мрваста пита

Узми пола чаше млека али да је млако и додај квасца у величини ораха измути га са млеком и поспи мало брашна. Сад узми пола киле брашна и натри са четврт (фртаљ) киле масла или слатког скорупа (кај-мака) сад додај 4 жуманца и две кашике (што се једе чорба) шећера и на врх ножа соли. Изручи потопљен квасац у натрвено брашно и све добро смеси, затим пусти нека тесто мало ускисне. Половину теста растањи дебљине малог прста и метни у подмазан плех сад направи надев овако: од она 4 беланца направи пену и додај 4 кашике ситног шећера и 4 кашике туцаних ораја или лешника, измешај и изручи на тесто сад другу половину теста растани и метни горе. Лепо румено испеци и сеци на коцке и поспи вруће тесто ситним шећером кад је печено.

Слатко од малина

На $\frac{3}{4}$ (три четврти киле) малина метне се 1 кила шећера. Шећер стучај не баш сасвим ситно, малине претреби и само узми чисту шерпу у коју ниси кувала јело и ређај прво метни малине и поспи шећера, па опет малине и сад нацеди лимуновог сока по малини па опет поспи шећера кад си све посула остави да преноћи и сутра дан метни да се кува неколико кључа и слатко је готово.

Медени колачи

Узми пола киле брашна у једну чинију (чанак) додај четврт киле шећера 4 кашике загрејаног меда, три цела јаја пола кашичице туцаног каранфилића и

кашичицу ситног цимета све добро смеси и остави да преноћи. Изјутра растањи тесто и вади чашом округле колаче горе их помажи беланцетом и поспи мало са туцаним орасима, намажи тепсију поређај колачиће и румене их пеци. Ови колачи могу да стоје 20 дана.

НАША ПОШТА

Поштована Госпођице,

Већ је прошло дуго времена од кад вам нисам писала али то није знак да сам вас заборавила, него је сад код нас велики рад у пољу. Прво сам са постарала за повртњак, ја добро знам да смо у школи имали леп повртњак, милина је било погледати како је изгледао. Зато сам се и ја постарала да и код моје куће удесим повртњак, јер је то највише потребно нашем селу. Оно семе што сам донела од оне хоргошке паприке посејала сам и добро напредује, а ви сте рекли да сумњате да ће у мом Санцаку то успевати, а ја ћу баш сад то видети овог лета, и јави ћу вам. Као што знате да је код мене велика задруга, па и ту се сада води велика борба, јер је мучно овај наш народ окренути на бољи живот, али ипак како сам се надала добро је. Онај брат од стрица што сам се надала да ће ми највише помоћи он сада служи у војсци. Како су нове ученице, имате ли што год ново од ручног рада? Све моје посете које су дошле да виде моје радове које сам донела из школе допада им се све а највише ткани ажур. Пишу ли вам ученице? Наш омиљени лист „Селанку“ добивам уредно и увек јој се радујем и жељно очекујем. Кад сам се вратила из школе у Рашци ме сачекао отац па смо били код г. Шарковића бив. народног посланика и његова гђа рече да вас познаје. Сад примите много поздрава од мојих укућана, поздрав гђу Секу и Господ. Доктора. Поштује вас увек захвална ученица

Владимирка Нићифоровић

Буковац 10-VI-35 г.

Поштована Госпођице,

Пре свега желим и Бога молим да Вас ово моје писмо нађе у најлепшем здрављу и задовољству, а тако Ви се могу јавити да сам хвала Богу добро и здраво са свима укућанима.

Мила моја Госпођице много ме чуди да ви мени нехтесте писати ни једном, а ја вала једва чекам „Сељанку“ да прочита штгод о мојим милим другарицама, које никада нећу моћи заборавити и чија љубав ће остати дубоко зарезана у срцима свих нас које смо биле у ту лепу и дичну школу где смо се поносиле, а у исто време и сада се поносимо са њоме. Зар може бити нека од нас да заборави Вашу драгу љубав коју сте као мајка једне велике породице, гајили према нама. Не, никада се не може заборавити оно лепо време и они дивни дани где, смо провели пуних осам месеци. Она велика љубав Ваша према нама.

Драга Госпођице, да ли Ви пишу ученице из прошло-годишњег течаја, јер збиља њихова писма у „Сељанци“ слабо излазе. Ја Госпођице нисам примила од Вас два последња месеца „Сељанку“ па неznam зашто. Мене се слабо сећају једино Драгица Бјелић ми често пише, али моја писма не добива. Незнам зашто. Тако исто и Цвета, Барица, Драгица, Црнотравка па ме и она заборавила па још и моја Драгиња и Јездимирка никако Царка ни ниједна Македонка неznam шта је са њима још Драгиња најбоље држи везе, али одавно ми не пише. Верујте Госпођице да никада нема недеље кад ја бар по шест комада не напишем другарицама.

Госпођице неznam зашто ми не пише Госпођа ни Сека. Као и прије што сам Вам писала ја сам зимус изаткала лепа два ћилима са „Сељанке“ шара на „Сељанки“ од јуна 1928 год. и од октобра 1930 год. Врло лепе шаре: и два јастука чупава, један јорган и за столице 2 од чупавца. То ми је све одлично изашло, те се сви чуде да за мало времена толико постигнем.

Ја бих Вас молила кад бисте још једну лепу шару ставили на „Сељанку“ јер о зими мислим ткати још ћилима.

Друго неznam шта да Ви пишем. Примите поздрав од мојих родитеља, који су Ви увек захвални, а Вама љубим руку Ваша захвална ученица Сулумија Благојевић. Поздравите много Госпођу, Секу, Госп. Доктора и Госпођу, Господина Рибара и Госпођу!

Вама поново љубим руку Ваша Сулумија. Молим Вас да ми пошаљете адресу Г-ђице Данице Јеремић и Госпођице Луцике (Јелене) и још које учитељице наше јер бих требала да им се јавим.

Учтиво Вас молим да ми идуће године дозволите уписати у школу једну моју сељанчицу из Црне Горе.

Опет Вам љубим руку Вџша Сумулија Благојевић, свршена ученица Дом. Школе Краљ. Фонда село Буковац.
пошта Горанско

Молим Вас Госпођице да ми дозволите да пошаљем један чланак који сам саставила о нашој школи. Врло је леп.

Ове неколике речи мојим другарицама.

Шта је са Вама миле моје другарице. Зар тако брзо да ме заборавите. То се нисам надала. Ја увек о вама говорим и просто ми сузе на очи налећу, још Ви и пишем, а Ви сте ме заборавиле. Још сте се која можда и всриле па Вам то смета или скупљате дарове.

Па и Роса и Миланка и оне неће да пишу, још Роса близу па сам је звала на славу св. Ђорђа, па није хтела ни одговорити, бар она је могла доћи.

Молим Вас да ми се што чешће јављате јер је за сваку бринем као да имам двадесет и четири сестре по свету, па од њих очекујем писмо. Незнам баш ни једна да је на ме била љута ни најмаље па зашто да ми не пишете.

Сада Вас свих љубим, грлим, волим и поздравља Ваша незаборавна другарица

Сулумија Благојевић

Зарији Филиповићу, Плањане — Призрен.

Примила сам ваше писмо, радујем се да питате како слуша ваша Перка Серафимка, она је добра девојчица, много сам задовољна са њом, слуша, вредна је и уредна. Ви ћете се изненадити кад вам се врати у село, многе ће она тамо моћи да поучи у свему. Срдачно вас поздравља све у кући

Д. Лацковићева.

Струмица, 1935 год.

Многопоштована Госпођице,

Рекао сам да ћу вам писати, па се ево одужујем обећању. Ових дана у моме селу била је велика свечаност уз учешће мојих многобројних пријатеља из Книна. Иницијативом команданта г. Ч. Копчалића, уз сарадњу моју и других пријатеља открили смо на врло свечан начин на кући чича Милана Плавшића, спомен-плочу Краљу Петру I. Великом Ослободиоцу, на плочи стоји натпис: „У овом дому попа Николе Плавшића, једног од главних зачетника устанка у Црним По-

Ако упадне у уво каква бубица, сипај чист млак зејтин у уво, буба ће изаћи, јер не може у зејтину да живи

тоцима за слободу и уједињење са Србијом 1875—1877 год., боравио је легендарни војвода Петар Мркоњић — касније Краљ Петар I. Ослободилац. — Устанак турци угушите издајом Аустрије 24-VIII-1877 године“.

Гости из Книна дошли су аутомобилима. Дан је био диван. На свечаностима је учествовало читаво село. У многим говорима при откривању спомен-плоче, као и у здравицама на банкету који је у истој кући приређен, спомињаве су многе дивне успомене у Црним Потоцима. На свечаности су била присутни четири жива учесника из самог устанка. Њима је указана нарочита пажња.

*

Мојим члановима из читаонице, који нису знали за вашу посету селу, бијаше жао што их нисам обавестио. Ако Бог да здравља, идуће године сазваћу све чланове, кад дођете и ако хтеднете испунити њихове жеље да им одржите једно предавање. Ваше упуте о томе да одредим неђељно један дан кад ће само женске моћи да долазе у читаоницу, већ сам спровео у дело.

Ствар се је показала корисном. Радо посећују читаоницу и у приличном броју, још радије слушају преко радија народну музику и национални час. Моја попадија добила близнаке и то сина и кћер.

Искрено вас поштују
свештеник Момчило Ђујић и попадија.

Дулићи — Херцеговина, 1935 год.

Драга и мила моја госпојице,

Прошло је већ дуго времена како вам нијесам писала. ја вас молим да ми опростите. А ви сте мени у „Сељанци“ писали и хвала вам да ме се сећате. Драга г-це, ви и сами знате кад се неко дуго не јави да ту има узрока. Мој је узрок тај што се и ја са великом срећом удајем за доброг младића Моје ће венчање бити о Духовима, па вас позивам да дођете на моје венчање. Сад да вас упитам како вам се допадају нове ученице, какве су Херцеговке, јесу ли боље од мене?

Сад поздрављам све у школи моје непознате другарице, сви вас моји укућани поздрављају.

Вама увек љуби руку ваша

Роса Мандић.

Мучајевци 19-VI-1935 год.

Драга моја Госпојице,

Добила сам „Сељанку“ коју сте ми послали и прочитала све што сте писали. Башту сам лепо уредила, као што смо и у школи лијепо имали. Г-це жао ми је на вас зашто ми тако ретко пишете, ја сам вам и више пута јавила али нема одговора. Шта раде нове ученице, уче ли добро, као што смо и ми училе.

Много вас поздравља ваша незаборавна

Стана Ристић.

Ливађе — Приштина, 20 VI-1935 год.

Драга и мила госпојице,

Ево да вам се јавим да сам фала Богу добро, што и вама желим од Бога здравље. Драга г-це ја сам се до сада спремила за свадбу, јер сам се верила и биће свадба у недељу 27 ов. м. Па изволите г-це да дођете много би волела. Ја се удајем у Штимиле у добру кућу. Драга г-це, сад ми се жеља испунила, јер смо почели градити нову кућу, доста је велика и има 4 оделења. Сви вас моји укућани много поздрављају, а вама љуби руку захвална

Зорица Стевић, уч. из 1932 г.

Јованки Петровић — Велико Лаоле

Мила моја Јако срдечно ти честитам веридбу и желим ти срећу у браку, ти си добра па се надам да ћеш срећу унети у иов дом. Поздрави бабу, а тебе увек воли твоја

Д. Лацковић.

Зорици Стевић, Ливађе.

И теби драга моја Зорице честитам венчање, далеко си, иначе би дошла на свадбу. Буди добра и поштена као што си била овде па ће и твоји бити с тобом сретни. Тебе и Миладина срдечно поздравља

Д. Лацковић.

Роси Мандић, Дулићи — Херцеговина

Е моја Росо што си ти тако дуго ћутала, и ти нам се удајеш. Од свег срца ти честитам твоје венчање. Буди сретна у твом новом дому. Пиши нам Росо немој нас заборавити.

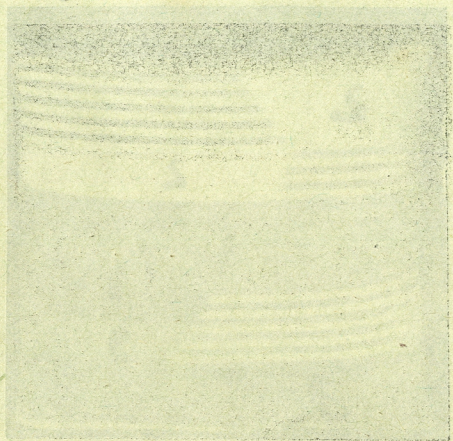
Срдечно те поздравља

Д. Лацковић.

Одговорни уредник: Даринка Лацковић, Милоша Великог 46. Београд
Штампариа „Скерлић“, Милана К. Цветановића — Београд Кр. Наталије бр. 12 — Тел. 20-732

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

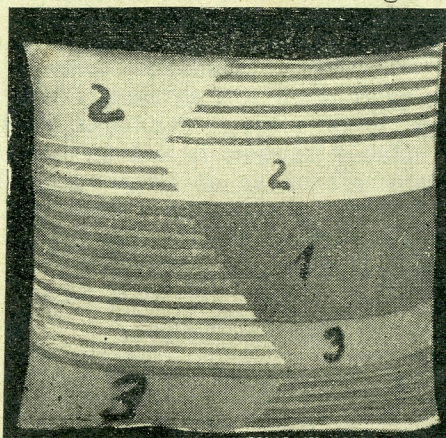

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Page 1 of 1

1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

ЛЕПО ТКАНО ЈАСТУЧЕ

Ново јастуче можеш да ткаш као што се тка чупаво,
а можеш да ткаш и обично, као што се ћилим тка.

Боје су ове:

Број 1 тегет плаво

Број 3 црно а узане пруге бледо плаво

Број 5 бледо плаво а узане пруге црно.